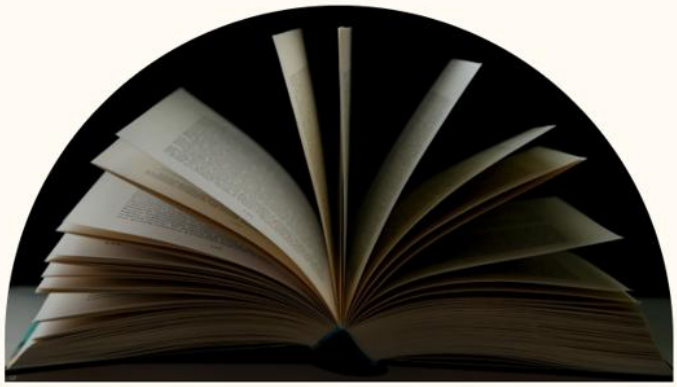
Onder de leeslamp: Leerstoornis als superkracht

38-4 | 10-2026 |

Veerle Billet
Uitgeverij Stokstaart, 2024, 177p.

Veerle vertelt over haar leven met een leerstoornis. Ze schetst wat ze van baby tot volwassene ervaren heeft in het onderwijs en wat er door haar hoofd ging tijdens de verschillende leerjaren. Dit boek is een biografie met ervaringsgerichte tips voor leerkrachten en professionals om om te gaan met kinderen die niet de geijkte weg volgen in hun leerproces. Je krijgt een blik op het kwetsbare kind achter de leerstoornis. Het is een pleidooi voor compenserende maatregelen maar ook om door het gedrag van het kind te durven kijken. Leerkrachten met een open geest betekenen immers een wereld van verschil voor kinderen met een leerstoornis.

De auteur geeft leerkrachten op het einde van haar boek heel veel tips om kinderen met leerstoornissen te benaderen en om de juiste begeleidingsstijl en concrete maatregelen te kiezen. Het boek benadrukt het belang om te geloven in kinderen dat ze op welke manier dan ook door de problemen heen komen en dat ze het beste van zichzelf zullen laten zien. Het toont ook dat je er als leerkracht toe doet en dat je het kind centraal mag zetten. Kinderen graag zien en geloven in hun mogelijkheden is de grootste rol als leerkracht.

Enkele gedachten uit het boek:

- Belang van compenserende maatregelen toe te passen
- Benader niet alleen het eindresultaat, maar ook de leerweg waarin het kind zich bevindt en wat er nodig is om tot efficiënt leren te komen
- Anders denken is iets waardvols
- Test alle kinderen op een manier die het beste bij hen past, ga niet voor een uniformiteit in de klas
- Ontwikkelen van leerstrategieën en leren hoe structuur aan te brengen in de leerstof is ontzettend belangrijk, daar is nu te weinig oog voor
- Volg het tempo van het kind (wat erg ontbreekt in het huidig onderwijssysteem en in de maatschappij)
- Verlies ouders niet uit het oog als partners

Het boek is vlot leesbaar en duidelijk voor iedereen, ook zonder achtergrondkennis. Je voelt de emoties van de schrijver als je het boek leest, soms is het zelfs heel ontroerend. Ik zou het boek zeker aanraden. Het doet je nadenken over de kant van de kinderen/jongeren in ons onderwijs en hoe we hun gedachten, gevoelens, worstelingen maar ook sterktes en successen niet uit het oog mogen verliezen of minimaliseren.

De zin die mij het meest is bijgebleven is: 'Ik gaf geen respect meer aan leerkrachten die te chaotisch of niet begrijpend waren. Een leerkracht die door me heen keek en zich op mijn hoogte zette, daar deed ik mijn uiterste best voor'. Het toont haarfijn aan dat de leerkracht en de begeleidingsstijl ertoe doen. We moeten hier nog veel meer oog voor hebben in de praktijk.

Julie Vanbiervliet
Vrij CLB aan de Leie

Academie
Tijdschrift voor leerlingenbegeleiding vandaag en morgen
Caleidoscoop Magazine